

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3410/2022
25.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Јелице Бојанић Керкез и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Јанковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Привредни суд у Суботици, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 118/21 од 16.11.2021. године, у седници одржаној 25.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 118/21 од 16.11.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 118/21 од 16.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку Прр1 51/20 од 14.10.2020. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року, учињене у извршном поступку који се води пред Основним судом у Чачку у предмету И 1690/15, утврђене решењем Основног суда у Чачку Р4-И 285/19 од 23.07.2019. године, исплати потраживање ради чије наплате је одређено извршење решењем о извршењу тог суда И 1690/15 од 13.11.2015. године, опредељено појединачним новчаним износима са каматом од доспелости до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 37.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гжрр 118/21 од 16.11.2021. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у делу става првог изреке у погледу висине досуђене накнаде имовинске штете и у ставу другом изреке и у том делу жалба тужене одбијена је као неоснована. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је преиначена у усвајајућем делу става првог изреке тако што је обавезана тужена на исплату законске затезне камате на досуђени износ имовинске штете, почев од 10.02.2020. године, као дана подношења тужбе, до исплате, док је захтев за исплату законске затезне камате на досуђене појединачне износе имовинске штете од доспелости сваког

појединачног износа до 09.02.2020. године, одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Пресуду Вишег суда у Чачку Гжрр 118/21 од 16.11.2021. године тужилац побија у делу којим је одлучено о захтеву за исплату законске затезне камате. Врховни касациони суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер разлози ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Нема потребе ни за уједначавањем судске праксе. При том, посебном ревизијом се побија одлука о камати, која представља споредно потраживање.

Из наведених разлога, нема места одлучивању о ревизији као посебној, па је применом члана 404. став 1. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 28. ЗПП, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Како је ревизија изјављена против другостепене пресуде у делу којим је одлучено о камати, као о споредном захтеву, ревизија тужиоца није дозвољена.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања имао у виду да је побијана одлука у делу преиначена, у ком случају би ревизија била увек дозвољена по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, али како специјално правило у споровима мале вредности из члана 467. ЗПП, какав је спор и ове правне ствари, искључује примену општих правила, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић